

Ouderen hebben specifieke woonwensen

Ouderen tussen wonen en zorg

Bewoners van specifieke ouderenwoningen besteden een groter deel van hun inkomen aan huur dan bewoners van andere huurwoningen. Over het algemeen geldt: hoe meer voorzieningen, hoe hoger de woonuitgaven.

Ons land telt in 1998 2,3 miljoen ouderenhuishoudens. Dit zijn huishoudens waarvan de hoofdbewoner 55 jaar of ouder is. Van de ruim negenhonderdduizend ouderenhuishoudens is de hoofdbewoner jonger dan 65 jaar. Van de bijna 1,4 miljoen 65-plussers is dertig procent ouder dan 75 jaar.

Meer huurders dan eigenaren

In vergelijking met alle huishoudens zijn er relatief meer oudere huishoudens die in een huurhuis wonen. Naarmate de leeftijd van de hoofdbewoner stijgt, is het aandeel huurders groter. Daarnaast zijn er relatief iets meer oudere huishoudens die bewoner zijn van wooneenheden of delen van woningen. Ook is het aandeel van deze huishoudens dat inwoont iets groter dan van alle huishoudens.

Zorgbehoefte

De laatste decennia is getracht aan de grotere behoefte aan adequate ouderenhuisvesting

tegenoet te komen. Meer bouwen voor de vraag dus. Op het vlak van ouderenhuisvesting zijn er diverse nieuwe ideeën ontwikkeld die aan de grotere zorgbehoefte van ouderen tegemoet komen en daarmee hebben bevorderd dat ouderen langer voor zich zelf kunnen zorgen.

Zo kunnen ouderen gebruik maken van tal van voorzieningen die vaak worden aangeboden vanuit een nabijgelegen bejaarden- of verpleeghuis. Daarbij kan een onderscheid worden gemaakt tussen zelfstandige bejaardenwoningen en woningen die tot een bejaardenhuis behoren. In de laatste categorie is het voorzieningenniveau hoger. De meest aangeboden voorzieningen zijn een gemeenschappelijke entree/trap/gang, huishoudelijke hulp en maaltijden. Andere voorzieningen bestaan uit een gemeenschappelijke recreatierruimte, een alarm en de mogelijkheid dat er een beroep kan worden gedaan op een huismeester of op verpleging.

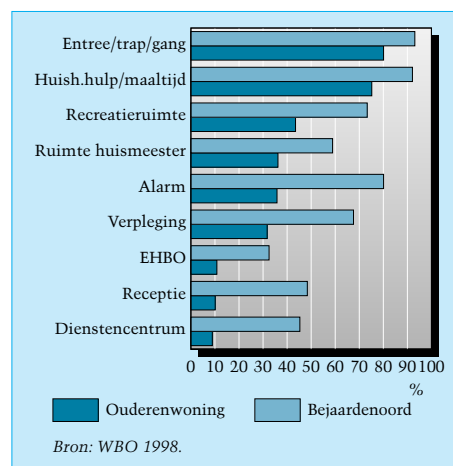
Serviceflats

Ouderenhuishoudens die huurder zijn geven ongeveer 630 gulden per maand uit voor de woning. Dat komt overeen met de gemiddelde woninguitgaven voor alle huishoudens. Voor de onderscheiden typen ouderenhuisvesting zijn de verschillen in woonuitgaven groter. De gemiddelde netto woonuitgaven voor een zelfstandige bejaardenwoning bedragen 592 gulden, terwijl de woningen met meer voorzieningen zoals serviceflats, bejaardenoorden en verzorgingsflats beduidend meer kosten.

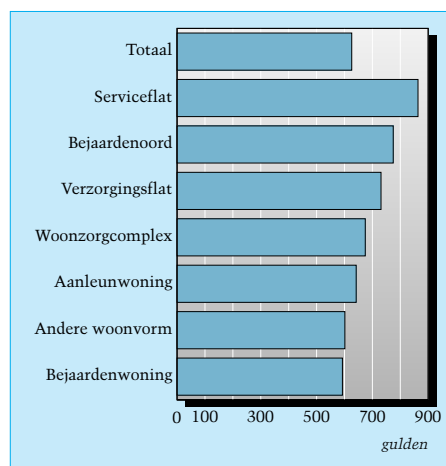
In het algemeen besteden bewoners van specifieke ouderenwoningen een groter deel van hun inkomen aan huur dan bewoners van andere huurwoningen. ◀

Wim Faessen

Voorzieningen ouderenhuisvesting, 1998

Netto woonuitgaven per maand, 1998

Netto huurquote, 1998

